

РЕШЕНИЕ

№ 1716

гр. Варна, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 5 СЪСТАВ, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги Митев

при участието на секретаря Калина Ив. Караджова
като разгледа докладваното от Георги Митев Административно наказателно дело № 20223110204689 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Производството по делото е образувано по повод жалба от Г. Л. А. ЛНЧ ***** от гр.Варна, ****, чрез адвокат Б. Б., против наказателно постановление № 22-0819-004649 от 12.10.2022 г., издадено от С.М.С. – началник група в Сектор Пътна полиция при ОД на МВР Варна, с което на въззивника са наложени административни наказания глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

В жалбата се твърди, че наказателното постановление е неоснователно и незаконосъобразно, като по същество се отрича извършването на вмененото административно нарушение. Конкретно сочените неспазени процесуални правила касаят ненадлежно предявяване на акта за установяване на административно нарушение/АУАН/ на нарушителя, с оглед липсата на участвал преводач, какъвто е бил необходим, тъй като лицето не е български гражданин и не владее български език и се моли съда да го отмени изцяло.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично в съдебно заседание, представлява се от адвокат Б. Б. от Адвокатско колегия Варна, редовно упълномощен. По същество поддържа жалбата, моли съда да отмени наказателното постановление като неоснователно и недоказано.

Въззиваемата страна, редовно призована, не се явява и не се представлява в

съдебно заседание. Преди съдебното заседание са постъпили писмени бележки от началник на група в Сектор Пътна полиция при ОД на МВР Варна, чрез главен юрисконсулт К.Л.-А., със становище по хода на делото, по съществото на делото, с искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение, с приложено пълномощно.

Районна прокуратура Варна, призована по реда на общия надзор за законност - не изпраща представител.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Съдът, като анализира поотделно и в тяхната съвкупност и взаимна връзка представените по делото доказателства и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намери за установено от фактическа страна следното:

Административно-наказателното производство против жалбоподателя Г. Л. А. ЛНЧ *****, е започнало със съставяне на АУАН серия GA № 731117/приложен оригинал/, съставен на 06.08.2022 г. от А. Л. М. – младши автоконтрольор в Сектор Пътна полиция при ОД на МВР Варна, в присъствието на свидетел-очевидец И.Т.Б., против Г. Л. А. ЛНЧ ***** за това, че на 06.08.2022 г. в 05:45 часа в гр.Варна на бул.Княз Борис I, в района на ресторант Долче Амаро, управлява собствения си мотоциклет Ямаха ИП 125Р, с рег.№ А1002К, като отказва да му бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство Дрегер Drug Test 5000 с фабричен номер АРАМ 0004. В АУАН е отбелязано, че е издаден талон за медицинско изследване № 133061 от 06.08.22 г. Актосъставителят е квалифицирал нарушението като такова по чл.174 ал.3 пр.2 от ЗДвП. Посочено е, че е иззет като доказателство АУАН GA 731116 по чл.174 ал.3 пр.1 от ЗДвП. В АУАН е отбелязано, че нарушителят се е запознал със съдържанието на акта, няма възражения, но АУАН не е подписан от него, като отказът на нарушителя да подпише акта е удостоверен с подписа на един свидетел С.Д.К.. Г. не се е разписан и за това, че е получил препис от акта.

От началника на Сектор Пътна полиция при ОД на МВР Варна бяха изискани от съда заверени копия от акт за установяване на административно нарушение серия GA № 731116/06.08.2022 г., съставен от А. Л. М. – младши автоконтрольор в Сектор Пътна полиция при ОД на МВР Варна против Г. Л. А. ЛНЧ *****, както и от наказателно постановление № 22-0819-004724/13.10.2022 г., издадено по този акт. С писмо УРИ: 81 9000-54241/28.11.2022 г. от началника на Сектор Пътна полиция при ОД на МВР Варна бяха изпратени на съда исканите заверени копия. Установи се, че акт за установяване на административно нарушение серия GA № 731116/06.08.2022 г. е съставен на А. при същия случай за нарушение на чл.174 ал.3 пр.1 от ЗДвП за това, че

като водач на МПС отказал проверка с техническо средство за установяване на употреба на алкохол в кръвта и не изпълнил предписание за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, за което с наказателно постановление № 22-0819-004724/13.10.2022 г. са му наложени административни наказания лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от две години и глоба 2000 лева.

На място, в момента на съставяне на АУАН серия ГА № 731117/06.08.2022 г., според актосъставителя от полицейски служител на Второ РУ при ОД на МВР Варна било обяснено на нарушителя А. на английски език, че трябва да отиде да даде за изследване за употреба на алкохол и наркотици, според актосъставителя жалбоподателят е владеел английски език, защото водели ясен разговор с полицейския служител.

Формално, преводач от и на френски или английски език не е участвал в тази фаза на производството и това е видно от съдържанието на приетия по делото АУАН, в който всъщност липсва каквото и да е отбелязване с изрично удостоверяване или дори бележка за извършения превод на същия, именно на английски или френски език, с посочване данни и за преводача - кое лице, поименно персонифицирано и респективно надлежно подписало се, в потвърждение на участието си и извършените действия по превеждане съдържанието на акта. В АУАН и в талона за изследване липсва подпис от жалбоподателя.

Допълнителни писмени доказателства за надлежно предявяване, в смисъла на запознаване със съдържанието и констатациите, материализирани в процесния АУАН, не се намериха приложени в приетата административно-наказателна преписка, нито бяха ангажирани в хода на съдебното производство от страна на административно-наказващия орган - въззиваемата страна. Във връзка с неговото предявяване, едва в открито съдебно заседание при разпита си свидетеля А. М. - актосъставител, изяснява това обстоятелство, като поддържа твърдения, че същото е извършено на английски език от служител на Второ РУ при ОД на МВР Варна.

Въз основа на така съставения акт е издадено и обжалваното наказателно № 22-0819-004649 от 12.10.2022 г., издадено от С.М.С. – началник група в Сектор Пътна полиция при ОД на МВР Варна/приложен оригинал към административно-наказателната преписка/. Като описание на фактическата обстановка, свързана с нарушението, в наказателното постановление фигурира идентична на тази, отразена в акта за установяване на административно нарушение. Административно-наказващият орган е квалифицирал нарушението на въззивника по чл.174 ал.3 от ЗДвП и на основание чл.174 ал.3 пр.2 от ЗДвП му наложил административни наказания лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от две години и глоба в размер на 2000 лева.

В съдебно заседание бе разпитан в качеството на свидетел актосъставителя А. Л. М.. Според неговите показания били извикани на съдействие от полицейски служители на Второ районно управление, които били спрели водач на моторен скутер, чужденец, във видимо нетрезво състояние. Отишли на място и поискали от лицето документи. Мисли, че представил френска книжка или българска книжка, но нямал категория. Съставил четири АУАН на лицето – за отказ за проверка за алкохол, за отказ за проверка за наркотици, за липса на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ и за липса на съответната категория. Случката се развила на паркинга на комплекс „Хоризонт“, на бул. Княз Борис I, след десен завой към зоологическата градина, от лявата страна, където е ресторант „Долче Амаро“ и след това е паркинга на „Хоризонт“. Според св.М. имало свидетели, които са видели лицето да управлява моторен скутер, той не е видял А. да управлява моторен скутер. А. отказал да му бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества, бил му издаден талон за медицинско изследване. Посочва, че полицейските служители контактували с лицето на английски език, който според него владеел добре, защото много ясно си говорили. А. бил във видимо нетрезво състояние.

Горната фактическа обстановка съдът приема за установена чрез показанията на свидетеля А. Л. М., както и от писмените доказателства, подробно изброени по-горе и приобщени на основание чл.283 от НПК.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Съдът кредитира свидетелските показания на свидетеля А. Л. М. относно обстоятелствата, че той лично не е възприел Г. Л. А. да управлява мотоциклет, че същият е бил чужд гражданин и не е разбирал български език, че е отказал да подпише АУАН и талона за изследване, тъй като се подкрепят от писмените доказателствени средства.

Съдът не кредитира показанията на свидетеля А. Л. М. относно обстоятелствата, че Г. Л. А. владеел добре английски език и че му било обяснено от полицаи от Второ РУ на английски език къде трябва да отиде за изследване, защото в тази им част свидетелските му показания не са подкрепени от други доказателства.

Съдът кредитира изцяло приобщените писмени доказателствени средства като обективни, непротиворечиви, взаимно допълващи се и представящи в хронологичен ред събитията.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Съдът, като взе предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно

законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

По допустимостта на въззивната жалба:

Наказателното постановление е връчено лично на Г. Л. А. на 31.10.2022 г., видно от разписката към него, жалбата срещу него е заведена на 14.11.2022 г., видно от печата върху нея. Спазен е четиринадесетдневния срок по чл.59 ал.2 от ЗАНН, жалбата е подадена в срока на обжалване от процесуално легитимно лице, срещу административен акт, подлежащ на обжалване, пред компетентния районен съд по местоизвършване на деянието, поради което същата е процесуално допустима.

По компетентността на актосъставителя и административно-наказващия орган:

АУАН е издаден от компетентен орган - А. Л. М. – младши автоконтрольор в Сектор Пътна полиция при ОД на МВР Варна – длъжностно лице от служба за контрол, съгласно изискванията на чл.189 ал.1 от ЗДвП и заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи/приложено заверено копие/. В т.2.1 на заповедта са определени да съставят актове за установяване на административни нарушения по ЗДвП полицейските органи от секторите Пътна полиция в ОД на МВР.

Наказателно постановление № 22-0819-004649 от 12.10.2022 г. е издадено от компетентен орган - С.М.С. – началник на група в Сектор Пътна полиция при ОД на МВР Варна, съгласно изискванията на чл.189 ал.12 от ЗДвП, според която наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи или от определени от него длъжностни лица съобразно тяхната компетентност. В заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи/приложено заверено копие/, в т.3.11 са определени да издават наказателни постановления по ЗДвП началниците на групи в Сектор Пътна полиция при ОД на МВР. По искане на съда от началника на Сектор Човешки ресурси при ОД на МВР Варна бе изпратено удостоверение УРИ 365000-55209 от 06.12.2022 г., че към дата 12.10.2022 г. С.М.С. е заемала длъжността „началник на група“ в Сектор Пътна полиция при ОД на МВР Варна.

По процесуалния закон:

Съдът счита, че в хода на административно-наказателното производство по издаване на обжалваното наказателно постановление е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до нарушаване на правото на защита на привлеченото към административно-наказателна отговорност лице, което води до незаконосъобразност на наказателното постановление и съответно до неговата отмяна, а именно неосигуряване на преводач на нарушителя.

По аргумент от чл.36 ал.1 от ЗАНН в обичайните хипотези на административно-наказателно производство началото му се поставя със съставянето на

АУАН, а в съответствие с чл.43 ал.1 от ЗАНН началният момент, от който възниква правото на защита на нарушителя, е този на предявяването на акта, за да се запознае със съдържанието му и да го подпише. При реализиране отговорността на нарушителя е допуснато съществено процесуално нарушение на чл.43 ал.1 от ЗАНН поради непредявяването на АУАН на разбираем за нарушителя език, което според настоящата инстанция представлява липса на надлежно предявяване на акта.

Лицето, на което вероятно е предявен АУАН - Г. Л. А. е гражданин на Франция, невладеещ български език – езикът, на който се води производството. По аргумент на чл.21 ал.1 НПК и според неоспоримата практика на българските съдилища, административно-наказателния процес в България се води на български език, въпреки отсъствието на това уточнение в ЗАНН и липсата на изрична препратка към това в чл.84 от ЗАНН, често тълкуван като строго ограничителен по отношение на субсидиарното приложение на разпоредбите на НПК. Също така чл.1 от ЗАНН посочва, че същият „осигурява необходимите гаранции за защита правата и законните интереси на гражданите и организациите“, т.е. гарантирано е правото на защита на нарушителя, изразяващо се в правото на наказания да разбере за извършването точно на кое действие или бездействие е санкциониран и когато в частност се касае за чужд гражданин следва още в началото на административно-наказателния процес същият да ползва преводач, ако няма данни, че лицето владее български език на подходящо ниво и е задължително спазването на разпоредбата на ал.2 на чл.21 от НПК. НПК предполага употребата и на друг език, различен от родния на нарушителя, но неизменно присъства изискването за преводач.

Упражняването на субективното процесуално право за запознаване с акта е съществен елемент от правото на защита и в тази връзка препятстването му е от категорията на визираните основания в чл.348 ал.3 т.1 от НПК. Обективно препятствие за упражняване на правото, и то несъвместимо с изискването на чл.21 ал.2 от НПК, е непознаването на езика на административно-наказателното производство (по аргумент от чл.21 ал.1 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН процесуалният език е българския). Дори да не се възприеме тезата за обхвата на препращането по чл.84 от ЗАНН, то при насрещна теза за липсата на уредба в ЗАНН относно задължителното участие на преводач, очевидно се касае за празнота в правото, чието преодоляване се осъществява по реда на чл.46 ал.2 изр.1 от Закона за нормативните актове по аналогия на закона с прилагането на чл.21 от НПК. Следователно, макар и да не е изрично уредено в ЗАНН, изискването за назначаване на преводач на нарушителя, невладеещ езика, на който се води производството – български, е абсолютно и неизпълнението му се приравнява на съществено процесуално нарушение, тъй като всякога води до съществено ограничаване правото на защита на нарушителя по повдигнатото му административно обвинение. Изискването на чл.21 ал.2 от НПК ще бъде изпълнено и в случаите, когато, при съгласие на нарушителя, за преводач се назначи лице, присъстващо на

местоустановяването на нарушението или на местосъставянето на акта и владеещо езика на нарушителя, като данните на това лице следва да бъдат надлежно закрепени в акта. В конкретния случай няма удостоверение такова съгласие от страна на нарушителя. Няма отбелязване в АУАН, че е преведен на лицето на разбираем за него език, липсват доказателства, че са предприети действия нарушителя да бъде запознат със съдържанието на АУАН (т.е., че е извършен превод), и доказателства, че А. владее английски език. Тези обстоятелства подлежат на доказване посредством писмени доказателства, каквито по делото не са представени. От изложеното до тук се налага извод, че макар и да е положил усилия, административно-наказващият орган не е изпълнил императивното изискване на чл.21 ал.2 от НПК.

Настоящата инстанция се съобразява и с Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство с оглед приложимостта □ като нормативен акт на общностното право. Директивата се отнася до мярка А (приемане на мерки по отношение на правото на устен и писмен превод) от пътната карта за укрепване на процесуалните права на заподозрени лица или на обвиняеми в рамките на наказателното производство. Целта на този акт е да гарантира на заподозрените лица или обвиняемите правото на устен и на писмен превод в наказателното производство с оглед осигуряване правото им на справедлив процес. Действително, в т.16 от преамбюла на Директивата е въведено разбирането, че когато в държави-членки орган, различен от съд, с компетентност по наказателно-правни въпроси е компетентен да налага санкции за относително леки нарушения (например, в случаите на пътнотранспортни нарушения, извършвани в широк мащаб, установявани след пътнотранспортна проверка), не може да се изисква от този орган да гарантира всички права съгласно директивата. В друга точка от преамбюла обаче - т.32, се посочва, че същата следва да установи минимални правила, като държавите-членки следва да могат да разширят посочените в нея права с цел да осигурят по-висока степен на защита и в ситуации, неуредени изрично от нея. Равнището на защита никога не следва да бъде под стандартите, определени от ЕКПЧ или Хартата, съгласно тълкуването им в съдебната практика на Европейския съд по правата на човека или на Съда на Европейския съюз. Нещо повече, в т.33 изрично се сочи, че разпоредбите на тази директива, които съответстват на гарантираните в ЕКПЧ или в Хартата права, следва да се тълкуват и прилагат в съответствие с тези права съгласно тълкуването в съответната съдебна практика на Европейския съд по правата на човека и на Съда на Европейския съюз. Т.е., държавите-членки задължително се съобразяват с изискванията на Директивата, но при осъществяване на своята правораздавателна дейност в широкия смисъл на думата те са длъжни да се ръководят и от разпоредбите на международното право, които предвиждат по-високо ниво на защита, съответно от съдебната практика по приложението на тези норми, респективно да създават

съответни гаранции за защита правата на участващите в производството лица, съответно - да спазват създадените гаранции. В тази връзка, съдебната практика на ЕСПЧ и СЕС е именно в насока за неотменимост на правото на превод на лицата, невладеещи езика на производството, което право пряко кореспондира с правото на защита, като спазването на последното гарантира един справедлив процес. Следователно, нарушаването на правото на превод (чрез пренебрегване от страна на органа, ръководещ съответния стадий на производството, на задължението му да разясни на разбираем за нарушителя език в извършването на какво нарушение е обвинен при спазване на нормативноустановените изисквания за това) рефлектира върху правото на защита, тъй като на практика лицето не би могло да разбере в какво се състои административното обвинение, за да организира адекватно своята защита, а ограничаването на правото на защита всякога се квалифицира като съществено процесуално нарушение, водещо до опорочаване на процеса по реализиране отговорността на нарушителя, и предполага отмяната на санкционния акт.

Следователно, превод на акта не е извършен съобразно нормативноустановените правила. Липсата на писмени доказателства за това, че на извършителя е бил осигурен преводач, както и неотразяването в акта на обстоятелството, че същият е преведен на съответния език от преводач, следва да се приравни на непредявяване на акта за установяване на административно нарушение.

Нормите, които са нарушени от страна на актосъставителя и наказващия орган, са императивни. Изброените процесуални нарушения в тяхната съвкупност са толкова съществени, че опорочават целия административно-наказателен процес и правят атакуваното наказателното постановление изцяло незаконосъобразно, поради което са налице основания за отмяната му и не е необходимо съдът да се произнася по съществуващото на спора. Трайната съдебна практика е именно в тази насока, че при съществени процесуални нарушения, касаещи съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление и допуснати в хода на административно-наказателното производство не се разглежда спора по същество, тъй като е невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на наказателното постановление, касаещ съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

От въззивника не постъпи искане за присъждане на разноски.

От процесуалния представител на въззиваемата страна в писмените бележки бе направено искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. С оглед изхода на делото – отмяна на наказателното постановление, това искане следва да бъде оставено без уважение като неоснователно.

С оглед на гореизложеното съдът счита, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на разпоредбите на материалния закон, поради което същото е явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено, поради което съдът

РЕШИ:

Отменя наказателно постановление № 22-0819-004649 от 12.10.2022 г., издадено от С.М.С. – началник група в Сектор Пътна полиция при ОД на МВР Варна, с което на Г. Л. А., френски гражданин с ЛНЧ *****, на основание чл.174 ал.3 пр.2 от Закона за движението по пътищата са наложени административни наказания лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от две години и глоба в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл.174 ал.3 от Закона за движението по пътищата.

Оставя без уважение искането на въззиваемата страна С.М.С. в качеството □ на началник на група в Сектор Пътна полиция при ОД на МВР Варна, чрез главен юрисконсулт К.Л.-А., за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като неоснователно.

Да се изпратят съобщения на Г. Л. А. чрез адв.Б. Б. и на С.М.С. в качеството □ на началник на група в Сектор Пътна полиция при ОД на МВР Варна, че решението е изготвено.

Решението подлежи на касационно обжалване с касационна жалба в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено, пред Административен съд Варна по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

След влизане в сила на решението административно-наказателната преписка да се върне на Сектор Пътна полиция при ОД на МВР Варна.

Съдия при Районен съд – Варна: _____